

Søstrene Brinkmann bag disken i Frifelt

Vi troede selv på det

Engang legede de købmand i deres bedstemors garage. Nu er søstrene rigtige købmænd. De sagde deres faste job op og skabte et fælles arbejdsliv, selv om ingen andre troede på det i en tid, hvor den ene købmand efter den anden må dreje nøglen om

■ En aften sad to søstre og snakkede. Det ene ord tog det andet. De mente begge, at der da nok skulle være plads til en købmand i Frifelt. Det kunne ikke passe andet. Skal vi ikke købe butikken og gå i gang? Skal vi ikke være købmænd?

Da pigerne var små, besøgte de ofte deres bedstemor, og hun havde samlet nogle tomme emballager fra forskellige varer og skabt en butik ude i garagen, så børnebørnene kunne lege købmænd, når de var på besøg. Nu var de to søstre voksne, og hvorfor så ikke blive rigtige købmænd?

Sådan starter historien om Laila og Marit Brinkmann, der uden de store overvejelser kastede sig ud i noget af et eventyr. De havde begge godt og fast arbejde, og de anede intet om, hvordan man driver en købmandsforretning. Men de sagde deres arbejde op og gik

i gang med en ny tilværelse. Ingen bankrådgiver troede på dem, for rundt omkring i de små byer lukkede købmænd på stribe, fordi kunderne tog ind til de større byer og deres supermarkeder. Men de to søstre troede selv på det, og opbakningen på hjemmefronten

var i orden. Det er fem år siden, og hvordan er det så gået?

Frifelt ligger i nærheden af Ribe i Sønderjylland. En lille landsby, der har fulgt mønstret fra utallige andre landsbyer: Der er ingen skole, kroen fra 1922 er lukket, og der er ingen butikker – undtagen én. For i det vejkruds, der er en stor del af byen, ligger købmanden på hjørnet.

Mad til hele familien

Her hersker 37-årige Laila og storesøster Marit på 42. De arbejdede som henholdsvis kok og bager, indtil de kvittede den trygge tilværelse:

– Det var vel nu, hvis der skulle ske noget helt nyt, siger Laila, der indrømmer, at det var noget af et spring, og at der kun var en garanti: At arbejdsdagene ville blive meget lange. – Men vi er jo nok også lidt skøre, siger hun, og det forklarer jo en del.

Da beslutningen var truffet, skulle der kapital til. Men først

sagde kreditforeningen nej, da ejendommen med forretningen skulle overtages, og derefter sagde bankerne nej en efter en. Alle vendte tommelfingeren nedad, husker Marit.

– Men vi ville lige prøve en sidste dag, og vi havde besluttet at give op, hvis ikke vi fik et ja denne dag. Og det fik vi. Skærbæk Sparekasse troede på os, og så fik vi endelig vores lån, fortæller hun.

Det var ikke, fordi de to søstre legede så meget sammen, da de var børn. Der er jo en vis aldersforskel, og da de har tre søskende, havde de hver især en anden, de var tættere på i alder. De boede i Bedsted, men da de to søstre så begge flyttede nordpå og kom til at bo 200 meter fra hinanden i Gånsager tæt på Frifelt, fik de mere samvær. Og nu skulle det altså vise sig, om det kunne bære et arbejdsfællesskab.

Lailas mand, Hans Jørgen, er mejerist, og Marits mand, Søren,

Ferie har der ikke været meget af, siden de to søstre slog sig sammen om at blive købmænd. Men de har ikke fortrudt et sekund

Søstre, ægtefæller, svogre, svigerinder, børn, nevø og niece. Højt humør over Familien Købmand i Frifelt: Til venstre Laila og hendes mand, Hans Jørgen. Til højre Marit og hendes mand Søren med deres børn Jacob og Trine i midten

er rejsemontør. De hjalp begge med til at få alt på plads, og de hjælper stadig, når der er brug for det. Også Marits to børn, Jacob på 14 år og tiårige Trine, mærkede en forandring, da deres mor gik fra at arbejde som bager til at være købmand syv dage om ugen og med meget lange arbejdsdage.

– Jeg var vant til, at mor var hjemme, når jeg kom fra skole. Det var hun pludselig ikke mere, så det var lidt hårdt. Og nu må jeg nogle gange lave mad til hele familien. Mor har godt nok lavet det halvfærdigt, men jeg kan jo godt ødelægge det alligevel, siger Jacob med et glimt i øjet. Han mestrer kassen med stor sikkerhed og har ekspederet der i rigtig mange timer. Derudover er der yderligere et par unge tilknyttet, og så arbejder købmandsforretningens veteran, 55-årige Anne Margretha Andersen, sine 25 timer om ugen.

Slut med lange ferier

– Jeg har været i forretningen i 35 år under nu tre ejere. Hvis ikke Laila og Marit var trådt til, tror jeg, at butikken var lukket. Der var ikke andre interesserede købere, siger hun.

Anna Margretha Andersen er veteran og har arbejdet i 35 år i forretningen. Hun er glad for, at søstre besluttede at overtage butikken i den ellers øde by

For de to søstre betød det et helt andet liv. De skulle lære det hele fra bunden, og der var nok at sætte sig ind i. Samtidig måtte familierne affinde sig med, at nu var det slut med lange ferier sammen.

– I starten holdt vi på skift en forlænget weekend. Nu tager vi en uge, og vi overvejer da at komme op på to uger. Men det er ikke så enkelt, for det giver jo ekstra arbejde til den anden, siger Laila.

Men hvad med mændene? Hvad siger de til det?

– De har gået i skole sammen og kender hinanden godt fra før i tiden. Så de kan jo rigtig bekræfte hinanden i, hvor hårdt de har det, smiler Marit.

Forretningen går godt, og de to søstre har fået et arbejdsfælles-

skab. Om det har styrket familieforholdet, kan de ikke sige, for det var rigtig godt i forvejen.

Mens de fortæller, kommer deres mor, 61-årige Sonja, ind, og hun er meget naturligt stolt af sine to piger.

– De har virkelig knoklet for det. De er forskellige, så jeg tror, de supplerer hinanden godt, siger moderen, der fra starten troede, at det nok skulle gå.

– Det var værre med vores far. Han var noget skeptisk. Tænk, at sige et godt arbejde med fast løn op, siger de to købmænd. Og den holdning er jo ikke så svær at forstå i en tid, hvor den ene lille købmand efter den anden har drejet nøglen om. Men i Frifelt bakker de op om deres købmand.

– Ja, vi er rigtig glade for, at

vi har vores butik her. Og det er en god butik, der har næsten alt, siger Lis Port, mens hun med indkøbskurven under armen går på jagt efter mel, mælk, brød og pasta, og hvad der ellers er i en velforsynet købmandsbutik.

– Vi kan levere næsten alt. Vi har aftale med både blomsterhandler, slagter og bager, så kunderne kan bare sige til. Hvis nogle vil have en halv gris, skåret ud og klar til fryseren, kan vi også levere det, siger Marit og Laila, der på den måde i virkeligheden ikke kun sørger for, at der stadig er købmand i Frifelt. De sikrer også adgang til andre butikkers sortiment og skaffer deres produkter til byen.

De to søstre har ikke fortrudt, at de tog et skridt ind i et helt andet arbejdsliv den aften, det ene ord tog det andet. Og kedeligt er det i hvert fald ikke, for snakken går livligt i butikken, der er noget af et mødested for de mange kunder. De kan hver dag glæde sig over den beslutning, de to søstre tog for fem år siden. □

Af Kurt Balle Jensen

Foto: Jørgen Ploug

redaktionen@familiejournalen.dk

Ældrevenlige mobiler

Doro
326 GSM

99,-

Mindstepris over
6 mdr. 759 kr.
Inkl. 660 kr. taletid

- 4 hurtigvalgstaster
- Høj ringetone samt vibrator
- Læsevenligt display

LG
KF300

199,-

Mindstepris over
6 mdr. 1.399 kr.
Inkl. 1.200 kr. taletid

- Tydelige taster
- Stort display
- Kamera og FM

Bestil nu på 4366 9279 alle hverdage 9-16 eller på www.familietele.dk

I samarbejde med Ældre Sagen

Familietele.dk